

ประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม
เรื่อง มาตรการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดตั้งศูนย์เฉพาะกิจช่วยเหลือข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉก.คศ.) และศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน (ฉก.ชน.) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อช่วยเหลือข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง กรณีเกิดเหตุความรุนแรงอันนำไปสู่การฟ้องร้องต่าง ๆ เนื่องจากสภาพปัญหาในปัจจุบันได้เกิดเหตุการณ์ที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ถูกกล่าวหาหรือได้กระทำความรุนแรงต่อเด็กนักเรียนในสถานศึกษา และมีการเผยแพร่ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์สาธารณะอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ได้ตระหนักถึงสภาพปัญหาดังกล่าว และเพื่อเป็นการช่วยเหลือข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความเรียบร้อย ลดปัญหาการร้องเรียน ฟ้องร้องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ จึงได้จัดทำมาตรการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ให้ข้าราชการครูและบุคลากรในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม ได้ถือปฏิบัติตามมาตรการป้องกันภัยแนบท้ายประกาศนี้อย่างเคร่งครัดต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๑

(นายสมหมาย เทียนสมใจ)

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

**มาตรการป้องกันภัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม**

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
๑.	ภัยบุคคล ครูกับนักเรียน - การล้วงละเมิดทางเพศ	๑. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน กรณีครูกระทำการล้วงละเมิดทางเพศนักเรียนถือเป็นความผิดทางวินัยและทางอาญา ๒. สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการเฝ้าระวังป้องปรามมิให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ๓. เมื่อเกิดกรณีครูล้วงละเมิดทางเพศนักเรียน สถานศึกษาต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และให้ความช่วยเหลือนักเรียน ๔. รายงานหน่วยงานบังคับบัญชาตามลำดับชั้น เพื่อให้ความช่วยเหลือและประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา โรงพยาบาล บ้านพักเด็กและครอบครัว สถานีตำรวจ เพื่อดำเนินการให้ความช่วยเหลือต่อไป
	- การลงโทษนักเรียน	๑. กำหนดระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนร่วมกับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยไม่ขัดแย้งกับกฎกระทรวงหรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง ๒. สถานศึกษาจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครองอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อทำความเข้าใจ หรือหรือทำข้อตกลงร่วมกันในเรื่องการลงโทษนักเรียนที่สามารถทำได้ แต่ต้องไม่เกินกว่าเหตุ ๓. สถานศึกษาทำหนังสือแจ้งความประพฤติของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบพร้อมกับหาแนวทางแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียน ๔. ผู้บริหารสถานศึกษา กำกับติดตามไม่ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ลงโทษนักเรียนด้วยวิธีความรุนแรง หรือแบบกลั่นแกล้ง ความโกรธ ความพยาบาท โดยคำนึงถึงอายุของนักเรียน และ ความร้ายแรงของพฤติกรรมประกอบการลงโทษด้วย ๕. กรณีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาลงโทษนักเรียนที่มีความประพฤติผิดกฎ ระเบียบ กฎหมาย สถานศึกษาต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และแจ้งผู้บังคับบัญชาเพื่อทราบพร้อมระบุเหตุและการลงโทษ โดยให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	ครูกับบุคคลภายนอก - การลงโทษนักเรียน	๑. สถานศึกษาจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครอง อย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง เพื่อแจ้งพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของ นักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ รวมทั้งหาแนวทางในการแก้ไขปรับเปลี่ยน พฤติกรรมของนักเรียน ๒. เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาลงโทษนักเรียนที่มี ความประพฤตินิดกฏ ระเบียบ กฎหมาย สถานศึกษาต้องแจ้งให้ผู้ปกครอง นักเรียนทราบพร้อมทั้งระบุเหตุและการลงโทษ โดยให้ถือปฏิบัติตาม ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ ๓. สถานศึกษาร่วมกับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจัดกิจกรรม เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรมของนักเรียนให้แก่ผู้ปกครองทราบ ๔. จัดทำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เช่น การออกเยี่ยมบ้านนักเรียน
	ครูกับครู	๑. ผู้บริหารสถานศึกษา กำกับ ติดตามและดูแลให้ข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา ปฏิบัติตนให้เหมาะสมและถูกต้องตามระเบียบ และจรรยาบรรณวิชาชีพครู และประเมินพฤติกรรมของครูอย่างสม่ำเสมอ ๒. ประชุมครู อย่างน้อย ๒ เดือน/ครั้ง เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจใน การประพฤติ ปฏิบัติตน ให้เหมาะสมและถูกต้องรวมถึงแลกเปลี่ยน ความคิดและร่วมกันแก้ไขปัญหา ๓. ประชุมให้ความรู้เรื่องระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษ นักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ และโทษทางวินัยของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา
๒	อุบัติเหตุ ๑. อัคคีภัย	๑. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ ๒. ให้ความรู้และจัดทำแผนซักซ้อมนักเรียนเกี่ยวกับการดับไฟ หนีไฟ ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๔. วางแผนรับสถานการณ์ไว้ล่วงหน้า ๕. จัดแหล่งข้อมูลที่สามารถติดต่อขอความช่วยเหลือไว้ล่วงหน้า ๖. ขจัดสิ่งรกรุงรังในบริเวณสถานศึกษา ห้องเรียนและห้องต่าง ๆ ในอาคารเรียนอาคารประกอบ ๗. แจ้งเจ้าพนักงานตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุและตรวจสอบพยานหลักฐาน ๘. รายงานต้นสังกัดทราบทันที

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	๒. วัตถุภัย	๑. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๒. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๓. ตรวจสอบสภาพอาคารเรียนอาคารประกอบอย่างสม่ำเสมอ ๔. ตัดแต่งกิ่งไม้ ต้นไม้ ใกล้อาคาร ๕. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศอย่างสม่ำเสมอ ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐภาคเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือ
	๓. อุทกภัย	๑. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๒. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๓. ตรวจสอบสภาพอาคารเรียนอาคารประกอบอย่างสม่ำเสมอ ๔. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศอย่างสม่ำเสมอ ๕. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๖. จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐภาคเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือ
	๔. ธรณีพิบัติ	๑. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๒. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๓. ตรวจสอบสภาพอาคารเรียนอาคารประกอบอย่างสม่ำเสมอ ๔. จัดให้มีการฝึกซ้อมการหลบภัยจากธรณีพิบัติแก่นักเรียน ครู และบุคลากร ๕. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศอย่างสม่ำเสมอ ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐภาคเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือ
๓	สาธารณภัย	๑. จัดให้มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ๒. จัดให้มีการอยู่เวรรักษาสถานที่ราชการ ๓. จัดให้มีการวางแผนป้องกันภัย ๔. จัดให้บริการให้คำปรึกษา ๕. จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะในการคิด วิเคราะห์แก้ปัญหา ๖. จัดให้มีป้ายนิเทศให้ความรู้เกี่ยวกับสื่อต่าง ๆ ๗. จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐ เอกชน เพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือทันที ๘. จัดประชุมผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางวางแผนป้องกันและแก้ไข

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
๔	อุบัติเหตุ ๑. สาเหตุเกิดจาก อาคารเรียน อาคารประกอบ	๑. ตรวจสอบระบบไฟฟ้า สายไฟ โครงสร้างและส่วนประกอบอาคาร อย่างสม่ำเสมอ หรือตรวจสอบโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ องค์กรบริหารปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาล ๒. แต่งตั้งเวรยามรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา ๓. ปฐมนิเทศนักเรียนที่มาเข้าเรียนใหม่ เกี่ยวกับอาคารสถานที่ ๔. ประชุมชี้แจงให้ความรู้ การดูแลรักษาฝ้าระวางความปลอดภัยของ อาคารเรียน อาคารประกอบ ๕. จัดทำป้ายและแผนผังข้อควรระวังด้านความปลอดภัยในจุดอันตราย ทุกชั้นเรียน และมีแผนผังประกอบ ๖. จัดให้มีแผนซักซ้อมการป้องกันและซักซ้อมการเคลื่อนย้ายกรณี เกิดเหตุฉุกเฉินอย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง ๗. และซ้อมแซมอาคารเรียน อาคารประกอบให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย อยู่เสมอ
	๒. สาเหตุเกิดจากบริเวณ ภายในสถานศึกษา	๑. แต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแล การรักษา ความปลอดภัยตลอดทั้งวัน ๒. จัดให้มีผู้รับผิดชอบปฐมพยาบาลเบื้องต้น และนำส่งสถานพยาบาล ๓. กำหนดควบคุมดูแลการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปีนป่ายในที่สูง/ บ่อน้ำ/สระน้ำ อย่างเข้มงวด ๔. ดูแลตัดแต่งกิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย และบำรุงดูแลรักษา ความสะอาดโดยรอบสถานศึกษาสม่ำเสมอ ๕. จัดให้มีป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ ๖. ให้ความรู้และแนวทางปฏิบัติแก่นักเรียนในกรณี พบวัตถุสิ่งแปลกปลอม ซึ่งอาจเป็นวัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตราย ๗. ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างรอบบริเวณสถานศึกษาและจุดเสี่ยง ๘. จัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บและทำลาย

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	๓. สาเหตุเกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอกสถานศึกษา	๑. ตรวจสอบสภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มลภาวะในสถานศึกษาและชุมชน เพื่อหาแนวทางแก้ไข ๒. แต่งตั้งคณะกรรมการ โดยใช้ชุมชนมีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไข ๓. ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๔. จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกและความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมให้กับนักเรียน บุคลากรในสถานศึกษาและชุมชน
	๔. สาเหตุเกิดจากเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า ต่าง ๆ เช่น เครื่องทำน้ำเย็น โทรทัศน์ พัดลม คอมพิวเตอร์ ฯลฯ	๑. ตรวจสอบ ทดสอบเครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้มีสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ ๒. ไม่ใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม และอุปกรณ์ไฟฟ้าต่างๆ ที่ชำรุด ๓. แนะนำ สาธิต และควบคุมการใช้อย่างถูกวิธีตามประเภทของอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม ๔. จัดเก็บเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ทุกครั้งหลังใช้ ๕. กำกับ ดูแลนักเรียนในการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม อุปกรณ์ได้อย่างปลอดภัย
	๕. สาเหตุเกิดจากการเดินทาง ไป – กลับระหว่างบ้านและสถานศึกษา - การเดินทางโดยรถรับ - ส่งนักเรียน	๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยยานพาหนะรับ - ส่งนักเรียน ๒. ตรวจสอบยานพาหนะ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงปลอดภัยต่อสภาพการใช้งาน ๓. ตรวจสอบประวัติคนขับ ความสามารถในการขับขี่ ใบอนุญาตการขับขี่ การประกันภัยรถยนต์และการประกันภัยผู้โดยสาร ๔. กำหนดให้มีผู้ควบคุมเพื่อดูแลความปลอดภัยของนักเรียน ๕. กำหนดแนวปฏิบัติในการโดยสารด้วยความปลอดภัยแก่นักเรียน เช่น ห้ามห้อยโหน ปีนป่าย ยื่นแขนขาออกนอกตัว ๖. ตรวจสอบจำนวนนักเรียนทุกครั้งที่มีการขึ้นลงรถยนต์ ๗. จัดทำป้ายชื่อรถรับ - ส่งนักเรียนให้เห็นอย่างชัดเจน

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	<ul style="list-style-type: none"> - การเดินทางโดยยานพาหนะทางบก, ทางน้ำ - การเดินทางเท้าของนักเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมมือกันกำหนดมาตรการรับ-ส่งนักเรียนตอนเช้าและเลิกเรียน ๒. ให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการจราจรทางน้ำและข้อปฏิบัติในการโดยสารเรืออย่างปลอดภัยแก่นักเรียน ๓. กำกับ ดูแลนักเรียนที่ใช้จักรยาน จักรยานยนต์ ชับซี่ให้ชิดทางซ้ายและเป็นแถว ๔. จัดครูเวรประจำวันตรวจเช็คนักเรียนที่มีผู้ปกครองมารับ - ส่ง ๕. แนะนำการเดินทางกลับบ้านอย่างเป็นระเบียบและให้พี่ดูแลน้อง ๖. ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติตามกฎจราจร ๗. จัดครูเวรและนักเรียนคอยรับ - ส่งนักเรียนที่ประตูเข้าออก
	<p>๖. สาเหตุจากการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ และการนำนักเรียนไปร่วมกิจกรรม</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียน นักศึกษา ไปนอกสถานศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ และปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติการพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา โดยเคร่งครัด ๒. จัดทำประวัตินักเรียนที่ร่วมเดินทาง ๓. จัดครูคอยควบคุม ดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัย ๔. จัดให้มีป้ายชื่อแสดงรายละเอียดนักเรียน/ป้ายบอกชื่อขบวนรถ ๕. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๖. พาหนะในการเดินทางต้องมีสภาพแข็งแรง พร้อมใช้งานอย่างปลอดภัย มีอุปกรณ์ความปลอดภัยครบถ้วนตามกฎหมายกำหนด และตรวจประวัติคนขับเพื่อความปลอดภัย ๗. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย ๘. จัดระบบดูแลความปลอดภัยนักเรียนอย่างใกล้ชิด ๙. ตรวจสอบความเหมาะสมและความปลอดภัยของสถานที่ที่จะไปทัศนศึกษา หรือร่วมกิจกรรม ๑๐. ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดูแลให้ความปลอดภัย อาทิ ตำรวจทางหลวง สถานีตำรวจในพื้นที่ที่พักค้างคืนและระหว่างเส้นทางสถานีอนามัย โรงพยาบาล

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
๕	ปัญหาทางสังคม ๑. การล่วงละเมิดทางร่างกายและจิตใจระหว่างนักเรียน	๑. แต่งตั้งกรรมการเฝ้าระวังป้องปรามนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และสถานที่จุดเสี่ยง โดยเฉพาะห้องเรียน ห้องน้ำ ๒. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ๓. จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๔. ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ๕. ให้มีผู้รับผิดชอบรายงานตามลำดับขั้นโดยปกปิดเป็นความลับ ๖. นำนักเรียนเข้าสู่การช่วยเหลือ โดยมีครูดูแลติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ๗. ประสานงานผู้ปกครองเพื่อให้ความช่วยเหลือดูแล ๘. ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น บ้านพักเด็กและครอบครัว สถานีตำรวจ เป็นต้น
	๒. การทำร้ายตัวเองและการฆ่าตัวตาย	๑. จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพโดยมอบหมายครูประจำชั้น ครูแนะแนวสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล ๒. จัดทำระบบเครือข่ายช่วยเหลือระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมปลูกฝังให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความเอื้ออาทร และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ๔. จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนอย่างหลากหลาย ๕. ประสานความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญ นักจิตวิทยาให้คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ ๖. ประสานพ่อแม่ ผู้ปกครองทันที เมื่อเกิดปัญหา เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าด้วยวิธีการต่าง ๆ
	๓. สารเสพติด	๑. จัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิต เพื่อสร้างความตระหนัก และให้นักเรียนเห็นคุณค่าแห่งตน ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนแสดงออกตามความสามารถที่ถูกต้อง เช่น งานศิลปะ ด้านดนตรี และกีฬา เป็นต้น ๔. จัดกลุ่มเฝ้าระวังโดยอาศัยเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ๕. จัดการอบรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียน

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	๓. สารเสพติด	<p>๖. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกชมสื่อในด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม</p> <p>๗. จัดบรรยายภาคสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้สะอาด ร่มรื่น สวยงาม</p> <p>เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้</p> <p>๘. ใช้กิจกรรมสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัยยาเสพติด ดูแลช่วยเหลือนักเรียน</p> <p>อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ</p> <p>๙. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบแก้ไขปัญหาเสพยาเสพติดในสถานศึกษา</p> <p>๑๐. คัดกรองและตรวจสุขภาพนักเรียนเป็นประจำ</p>
	๔. การทะเลาะวิวาท ของนักเรียน	<p>๑. ดำเนินการตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการ</p> <p>สื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรม</p> <p>นักเรียน</p> <p>๓. จัดให้มีการหน่วยเคลื่อนที่เร็ว เพื่อเข้าระงับเหตุกรณีที่มีเหตุทะเลาะ</p> <p>วิวาท โดยประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่สารวัตร</p> <p>นักเรียน</p> <p>๔. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนผู้ก่อเหตุ ผู้ได้รับบาดเจ็บให้ผู้ปกครอง</p> <p>นักเรียนทราบและจัดเจ้าหน้าที่ดูแล โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชา</p> <p>รับทราบตามลำดับ</p> <p>๕. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ อปพร. หรือองค์กรปกครอง</p> <p>ส่วนท้องถิ่น</p>
	๕. การถูกล่อลวงและลักพา	<p>๑. จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการคิด วิเคราะห์ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า</p> <p>การตัดสินใจ การให้คำปรึกษาที่ถูกต้อง รวมไปถึงทักษะการป้องกัน</p> <p>ตัวเองให้พ้นจากการถูกล่อลวงและลักพา</p> <p>๒. จัดระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ จัดเวรยาม เจ้าหน้าที่</p> <p>รักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา</p> <p>๓. ประสานงานกับชุมชน เครือข่ายผู้ปกครอง ในการสอดส่องนักเรียน</p> <p>อย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ</p> <p>๔. ให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการล่อลวงและลักพา</p> <p>และวิธีการป้องกันให้นักเรียนทราบทุกระยะ</p> <p>๕. ประสานงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ปกครอง เพื่อดำเนินการติดตามค้นหา</p> <p>ขอความร่วมมือจากครู ผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการแจ้ง</p> <p>เบาะแส ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุโดย</p> <p>รายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบตามลำดับ</p>

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	๖. สื่อลามกอนาจาร	<p>๑. ควบคุมดูแลการนำข้อมูลข่าวสารและสื่อบันเทิงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ไม่ให้เข้ามาเผยแพร่ในสถานศึกษา</p> <p>๒. จัดทำหลักสูตรบูรณาการการสอนในเรื่องเพศศึกษา ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมที่ดี และเหมาะสมในทางสังคมให้กับนักเรียน</p> <p>๓. จัดกิจกรรมและเสริมสร้างค่านิยม ปูปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมที่ตึงามให้กับนักเรียนเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม</p> <p>๔. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องในการตรวจตราควบคุมดูแล ตามแหล่งจำหน่ายและเผยแพร่</p> <p>๕. ดำเนินการตรวจค้นยึดสิ่งของและลงโทษ หากพบนักเรียนนำสื่อลามกอนาจารเข้ามาสถานศึกษา ติดต่อประสานงานผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรม</p> <p>๖. มอบครูประจำชั้น ติดตามและเฝ้าระวัง ภายหลังดำเนินการแก้ไขแล้ว เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาในระยะต่อไปมิให้เกิดขึ้น</p>
	๗. อบายมุข	<p>๑. กำหนดให้สถานศึกษา เป็นเขตปลอดอบายมุขทุกประเภท</p> <p>๒. จัดทำแผนผัง zoning เขตปลอดอบายมุขร่วมกับชุมชน</p> <p>๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และความตระหนักโทษภัยและปัญหาอบายมุข ที่มีผลกระทบต่อการศึกษาและความเป็นอยู่ของนักเรียน</p> <p>๔. มอบหมายครูประจำชั้น ติดตามสอดส่องดูแลพฤติกรรมของนักเรียนในกลุ่มที่มีปัญหาและกลุ่มเสี่ยง ต้องรีบดำเนินการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในเบื้องต้น</p> <p>๕. สำรวจแหล่งอบายมุขหรือแหล่งมั่วสุม โดยจัดทำเป็นข้อมูลแผนที่ตั้งเพื่อการประสานกับครูผู้รับผิดชอบ ผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจ</p> <p>๖. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองช่วยกวดขันดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ทั่งการเรียน ค่าใช้จ่ายเงิน การใช้โทรศัพท์ การออกเที่ยวเตร่ หรือการทำกิจกรรมนอกบ้าน รวมทั้งการใช้สื่อเทคโนโลยีในครอบครัวไปในทางที่ไม่เหมาะสม</p> <p>๗. จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ในการให้ข้อมูลข่าวสารและติดตามสอดส่องดูแลป้องกันไม่ให้นักเรียนไปมั่วสุมในแหล่งอบายมุขต่าง ๆ</p> <p>๘. จัดทำทะเบียนข้อมูลนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง</p> <p>๙. เชิญผู้ปกครองประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา และให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจังร่วมกัน</p> <p>๑๐. จัดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการออกตรวจตราตามแหล่งอบายมุขต่าง ๆ โดยการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ และหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือระหว่างสถานศึกษาด้วยกัน</p>

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
	<p>๘. พฤติกรรมซู้สาวระหว่างนักเรียน</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตนและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการวางตัวคบเพื่อนต่างเพศ และจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา ๒. มอบหมายครูประจำชั้น ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๓. จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัยโปร่งไม่มีมุมอับ อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ๔. กำกับติดตามดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของครูเวรประจำวัน ๕. สร้างเครือข่ายประสานความร่วมมือระหว่างเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชนและโรงเรียนในการแจ้งเบาะแส ๖. เมื่อนักเรียนประสบปัญหาให้สถานศึกษามอบหมายผู้รับผิดชอบสืบหาข้อเท็จจริงและดำเนินการแก้ไข ในกรณีที่เป็นปัญหาร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับชั้นตอน ๗. ประสานงานเชิญผู้ปกครองมารับทราบปัญหา และร่วมมือช่วยกันแก้ไขปัญหา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่เหมาะสม ๘. ติดตาม กำกับ ดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม
	<p>๙. อินเทอร์เน็ตและเกม</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสาร ภัยจากสื่ออินเทอร์เน็ต ๒. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความสนใจหรือสร้างแรงจูงใจในการใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์ ๓. ประสานความร่วมมือ ผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน กวดขัน ดูแล ตามแหล่งสถานบันเทิง ร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกม เป็นต้น ๔. ครูฝ่ายปกครองและครูที่ปรึกษากำกับ ติดตาม การมาเรียนของนักเรียนและประสานกับผู้ปกครองในการเดินทางไป – กลับระหว่างบ้านและโรงเรียน ๕. จัดให้บริการอินเทอร์เน็ตแก่นักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสมตามบริบทของโรงเรียน และให้ครูควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ๖. ดำเนินการนำกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงมาอบรมให้ความรู้ในเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ต ๗. จัดอาสาสมัครนักเรียนคอยตรวจสอบการใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ต่างๆ ๘. ประสานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อติดตามตรวจสอบร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกมที่ให้บริการนักเรียนช่วงเวลาเรียน

ลำดับที่	สาเหตุเกิดจาก	มาตรการป้องกันภัย
๖	สุขภาพอนามัยของนักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> ๑. สร้างองค์ความรู้ให้แก่ครู และบุคลากร ในเรื่องแนวทางการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน การป้องกันมลภาวะจากสิ่งแวดล้อมการป้องกันไม่ให้เกิดโรคต่าง ๆ ให้ระบาดมากขึ้น ๒. จัดทำมาตรการบริหารจัดการขยะในสถานศึกษา ๓. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบงานให้ชัดเจน ๔. ตรวจสอบสุขภาพนักเรียนอย่างน้อยปีละครั้ง ประสานงานกับโรงพยาบาลเพื่อดูแลนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแออย่างใกล้ชิด ๕. ปิดสถานศึกษาเมื่อมีโรคระบาด ๖. แจ้งผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นในกรณีมีโรคติดต่อเกิดขึ้นในโรงเรียน ๗. จัดน้ำดื่ม น้ำใช้ให้ปลอดภัยรวมทั้งระบบกักเก็บน้ำและระบบการจ่ายน้ำให้ถูกสุขอนามัย ๘. มีส่วนที่ถูกสุขอนามัย ๙. มีอุปกรณ์และสถานที่สำหรับล้างมือ และให้ความรู้ในการล้างมือของนักเรียนอย่างถูกวิธี ๑๐. ควบคุมความสะอาดในการปรุงและจำหน่ายอาหารให้ถูกสุขลักษณะ ๑๑. จัดสถานที่และบริเวณสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะ
๗	สัตว์และแมลงมีพิษ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. จัดสภาพแวดล้อมให้สะอาดร่มรื่น ตัดแต่งกิ่งไม้ กำจัดแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์และแมลงมีพิษเพื่อให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน ๒. ให้ความรู้แก่ครู บุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์และแมลงมีพิษ ตลอดจนวิธีการป้องกันและปฐมพยาบาลเบื้องต้นกรณีได้รับพิษ ๓. จัดทำป้ายเตือนภัยจากสัตว์และแมลงมีพิษในบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยง เช่น บริเวณรั้วสถานศึกษา ต้นไม้ใหญ่ ซึ่งมักจะเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์และแมลงมีพิษเบื้องต้น ๔. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ เช่น กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง ๕. จัดเตรียมอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น กรณีที่ได้รับพิษจากสัตว์และแมลงมีพิษ ๖. จัดทำแผนฉุกเฉินและการฝึกซ้อม โดยความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง